

୧୫ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୪ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ୍, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲଫୋର୍ଡ୍

ସୁଲହା ହୁଦେବିୟାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଅଶହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓଅଶହଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅର୍ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅମ୍ଲାବାଦ୍ ଫଉଜୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦ୍ଦିମ୍ । ଇସ୍ଲାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍ଲାକା ନସତଇନ୍ । ଇହ୍ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନଅମତା ଅଲ୍ଲେହିମ୍ ଗୈରିଲ୍ ମଗ୍ସୁବି ଆଲ୍ଲେହିମ୍ ଓଲ୍ଲାଲ୍ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହା ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର^{ସ.ସ} କହିଲେ; ଆଜି ସୁଲହା ହୁଦେବିୟା ଘଟଣା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଆରମ୍ଭ କରିବି । ସୁଲହା ହୁଦେବିୟା ୬ ହିଜ୍ରୀର ଜିଲ୍ କା'ଦା ମାସରେ ଅର୍ଥାତ ୬୨୮ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା । ତାହାକୁ ହୁଦେବିୟା ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି । ହୁଦେବିୟା ଯୁଦ୍ଧ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟମୟ ଅଲ୍ଲାଃ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରାଃ ଅର୍ଥାତ ସୁରାଃ ଫତାଃ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ଉକ୍ତ ସୁରାଃର ପବିତ୍ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହିଛନ୍ତି, ସୁନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ । ଯଦ୍ଦାରା ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମ ଠାରୁ ତୁମର ପୂର୍ବ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତୁଟି ମାର୍ଜନ କରିଦେବେ ଏବଂ ତୁମ ଉପରେ ନିଜ ପୁରସ୍କାର ଓ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବେ ତଥା ତୁମକୁ ସଳଖ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରିଦେବେ । ଏତାଦୃଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମର ଏପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଯାହାକି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ (ସିଦ୍ଧ) ହେବ ।

ହୁଦେବିୟା ଏକ କୂପର ନାମ । ଯାହାକି ଇସଲାମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସମୟରେ ପଥିକ ଓ ହିଜାଜ୍ (ତିର୍ଥଯାତ୍ରୀ)ଙ୍କ କାମରେ ଆସୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ କୌଣସି ଜନବସତୀ ନଥିଲା । ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନଟି ମକ୍କା ଠାରୁ ୯ ମାଇଲ ଦୂରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ତାହା ପବିତ୍ର ପୀଠସ୍ଥଳୀ ମକ୍କାର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ରହିଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଜଣା ଯାଉଛି ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଏକ ଦିବ୍ୟସ୍ଵପ୍ନ ଆଧାରରେ ହୁଦେବିୟାର ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ, ଆପଣ ନିଜ ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଶାନ୍ତିର ସହିତ ନିଜ ମସ୍ଜିଦ୍ ମୁଣ୍ଡନ କରି ତଥା ରୁଟି କାଟି ମକ୍କା ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବୈତୁଲ୍ଲାଃରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ବୈତୁଲ୍ଲାଃର ଚାବିକାଠି ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅରଫାତ୍ ପଡ଼ିଆରେ ଅବସ୍ଥାନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଅବସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ ଆଧାରରେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଆରବ ଓ ଆଖପାଖର ମଫସଲି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଲେ ଯଦ୍ଦାରା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସାଥରେ ଏହି ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ବାହାରି ଯିବେ । ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କେବଳ ମିଆନରେ ସୁପ୍ତ ରହିଥିବା ଖଣ୍ଡା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ନଥିଲା । କାରଣ ସେହି ଯୁଗର ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା ଥିଲା ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଘରୁ ବାହାରକୁ ପାଦ କାଢ଼ିବା ମାତ୍ରେ ନିଜ ସାଥରେ ଖଣ୍ଡା ରଖୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଜରୁରୀ ଥିଲା ଯେ, ଯାହା ନିକଟରେ ଖଣ୍ଡା ଅଛି ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ । ହଜରତ ଉମର^{ର.ଅ} ନିଜ ସାଥରେ ଅସ୍ତ୍ର ରଖିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପଚାରିବାରୁ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ଯେହେତୁ ମୁଁ ଉମ୍‌ରା (ଭ୍ରମଣ) କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରିଛି ତେଣୁ ମୁଁ ଏହା ଚାହୁଁ ନାହିଁ ଯେ, ନିଜ ସାଥରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ରଖିବି ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ ସାହେବ^{ର.ଅ} ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଏହି ଦିବ୍ୟସ୍ଵପ୍ନର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି; ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଉକ୍ତ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବା ପରେ ନିଜ ସାହାବା ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ଡାକି ଦେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଉମ୍‌ରା କରିବାକୁ ଯିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରନ୍ତୁ । ଉମ୍‌ରା ଏକ ଛୋଟ କିସମର ହଜ୍ (କରିବା) ସଦୃଶ ଉପାସନା । ଯାହାକୁ

ହୃଦ୍ରେ କେତେକ ଉପାସନାକୁ ବାଦ ଦେଇ ବୈତୁଲ୍ଲାଃର ପରିକ୍ରମା ଓ ପଶୁବଳି ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏହି ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତେଣୁ ବର୍ଷର କୌଣସି ସମୟରେ ଓ ରତ୍ନରେ ତାହା କରାଯାଇପାରେ ।

ହୁଦେବିୟା ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ୧୦୦୦ରୁ ୧୭୦୦୦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ । ହୁଦେବିୟା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସାଥରେ ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସହଧର୍ମିଣୀ ହଜରତ ଉନ୍ନେ ସଲ୍ଫା ଥିଲେ । ଆପଣ ^{ସ.ଅ} ଜିଲ୍ କା'ଦା ର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଅର୍ଥାତ ସୋମବାର ଦିନ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଡୁଲ୍ ହୁଲେଫା ଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଜୋହର୍ ନମାଜ ପାଠ କଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ବଳି ଦେବାକୁ ସାଥରେ ଆଣିଥିବା ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ମଗାଇଲେ । ଯାହାର ସଂଖ୍ୟା ୭୦ଗୋଟି ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଗାନିଆଁ ଅର୍ଥାତ ହାର ପିନ୍ଧାଗଲା । ତତ୍ ପଶ୍ଚାତ ଓଟଗୁଡ଼ିକର କୁଜରେ ଚିହ୍ନ ଲଗାଇଲେ । ବାକି ଜୀବଗୁଡ଼ିକୁ ଜଣେ ସାହାବା ହଜରତ ନାଜିୟା ^{ର.ଅ} ଚିହ୍ନ ଲଗାଇଲେ । ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ୨୦୦ଗୋଟି ଘୋଡ଼ା ରହିଥିଲେ ।

ନବାଶିରୋମଣୀ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ} କୁରେଶର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଗୁପ୍ତଚରକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା ମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରି ୨୦ଜଣ ଆରୋହୀ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଦଳକୁ ଆଗତୁରା ମକ୍କା ଅଭିମୁଖେ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ରୁହା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ସୂଚନା ମିଳିଲା ଯେ, ସେଠାରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ହଠାତ୍ ଆକ୍ରମଣ କରି ପାରନ୍ତି । ଏହି ସନ୍ଦେଶ ମିଳିବା ମାତ୍ରେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} ହଜରତ ଅବୁ କତାଦାଃ ଅନ୍ସାରୀ ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ସାହାବାଙ୍କର ଏକ ଦଳ ସହିତ (ଆଗକୁ) ପ୍ରେରଣ କଲେ ।

ଏହି ଯାତ୍ରା ଅବଧୂରେ ଲୋକମାନେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଜଳପାତ୍ର ଥିଲା ଏବଂ ସେଥିରୁ ଆପଣ ଓଜୁ କରୁଥିଲେ । ସାହାବାକୁ ଏପରି ଏକଦ୍ରିତ ଦେଖି ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କ'ଣ ? ସାହାବା ଅନୁରୋଧ ପୂର୍ବକ କହିଲେ; ଆଜ୍ଞା ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ପାତ୍ର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ନା ପାନ କରିବାକୁ, ନା ହିଁ ଓଜୁ କରିବାକୁ ଚୋପାଏ ଜଳ ଅଛି । ଏହା ଶୁଣି ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} ନିଜ ଜଳପାତ୍ରରେ ହାତ ରଖିଲେ ଏବଂ ସେହିକ୍ଷଣି ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରୁ ନୀର'ର ସ୍ରୋତ ବହି ଚାଲିଲା । ହଜରତ ଜାବିର୍ ^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; ଆମେମାନେ ସେହି ଜଳ ପାନ କଲୁ ଏବଂ ଓଜୁ ମଧ୍ୟ କଲୁ । ଯଦି ଆମେ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ସେହି ଜଳ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତା ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ^{ସ.ସ} (ଏପରି) ଚମ୍ପକାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୁହନ୍ତି; (ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ) ସାକ୍ଷାତ ଦର୍ଶନ କରିବା ସ୍ତରରେ (ଉପନୀତ ହେବା) ସମୟରେ କେତେକ ସ୍ଥଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧିତ ହୋଇଯାଏ, ଯାହାକି ସୃଷ୍ଟିଗତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବହିର୍ଭୂତ ମନେ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏଣି ଉଦ୍‌ବ୍ୟତାର ରଙ୍ଗ ବହନ କରିଥାଏ । ଅନେକ ଚମତ୍କାର ରହିଛି ଯାହାକି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷମତା ଆକାରରେ ନବାଶିଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଯାହା ସହିତ ଦୁଆର (ଆଂଶିକ) ପ୍ରଭାବ ନଥିଲା ।

କୁରେଶ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଯେବେ (ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଆଗମନର) ସୂଚନା ମିଳିବା ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୁହେଁ ବରଂ ବୈତୁଲ୍ଲାଃର ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ମକ୍କା ଆସୁଛନ୍ତି । ତଥାପି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ମିଳିଲା ଯେ, କୁରେଶ

(ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ବଡ଼ ସେନା ଏକତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ହୁଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କୁ ବୈତୁଲ୍ଲାଃର ପରିକ୍ରମା କରିବାରୁ ବିରତ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ହୁଜୁର^{୧.୩} ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲେ ଏବଂ ବୈତୁଲ୍ଲାଃ ଆଡ଼କୁ ନିଜ ଯାତ୍ରା ଅବ୍ୟାହତ ରଖିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{୧.୩} ହୁଦେବିୟାର ଘାଟିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ^{୧.୩}ଙ୍କ ଓଟ କୁସଫ୍ତା ବସି ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ କହିଲେ; କୁସଫ୍ତା ଅଡ଼ି ବସିଛି, ଏଥିରେ ହୁଜୁର^{୧.୩} କହିଲେ; କୁସଫ୍ତା ଅଡ଼ି ନାହିଁ, ନା ଏପରି କରିବା ତାହାର ଅଭ୍ୟାସ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ବରଂ ହସ୍ତକୁ ଅବରୋଧ କରିଦେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅର୍ଥାତ ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ ଅଟକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେହି ପରମ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରାଶି ଯାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ମୋ ଜୀବନ ନାଟିକା ରହିଛି ! କୁରେଶି ଯାହା ଲକ୍ଷା ମାଗନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ଥିବେ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରଦାନ କରିବି । ସେଥିଅନ୍ତେ ହୁଜୁର^{୧.୩} ନିଜ ଓଟ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେବାରୁ ସେ ଉଠି ପଡ଼ିଲା ।

ମୁସଲମାନମାନେ ହୁଦେବିୟାର ଯେଉଁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଜଳସ୍ରୋତ ସ୍ଥଳେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ସେଠାରୁ ଲୋକମାନେ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏପରିକି ତାହା ଶୁଷ୍କ ହୋଇଗଲା । ହଜରତ ନାଜିୟା^{୧.୩} ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଜଳାଭାବର ଅଭିଯୋଗ ଯୋଗୁଁ ହୁଜୁର^{୧.୩} ମୋତେ ଡକାଇଲେ ଏବଂ ନିଜ ଧନୁଅଳାରୁ ଏକ ତୀର ବାହାର କରି ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ତା'ପରେ ଏକ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ମଙ୍ଗାଇଲେ । ସେଥିରେ ହୁଜୁର ଓଜୁ କଲେ ଓ ସେହି ପାତ୍ରରେ ହିଁ କୁଳି କଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ଏହାକୁ ନେଇ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଅଜାଡ଼ି ଦିଅ ଯାହାର ଜଳ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଇଛି ତଥା ତହିଁରେ ଏକ ତୀରକୁ ପୋତି ଦେବ । ଅତଏବ ମୁଁ ସେହିପରି ହିଁ କଲି, ସୁତରାଂ ମୁଁ ସେହି ପରମ ସତ୍ତାଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଅଛି ଯେ ହୁଜୁର^{୧.୩}ଙ୍କୁ ସତ୍ୟର ସହିତ ପ୍ରେରଣା କରିଛନ୍ତି ! ମୁଁ ସେହି ପୁଷ୍କରିଣୀରୁ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ବାହାରି ପାରିଲି । ମୋତେ ଜଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗରୁ ଘେରି ନେଇଥିଲା ଏବଂ ଜଳ ଏପରି ଫୁଟୁ ଥିଲା ଯେପରି ହାଣ୍ଡିରେ ପାଣି ଫୁଟି ଥାଏ । ଏପରିକି ଜଳସ୍ତର ବଢ଼ି ଚାଲିଲା ଏବଂ କୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା । ଲୋକମାନେ ତାହାର ତଟରୁ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ, ଏପରିକି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କେହି ଜଣେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଶୋଷିଲା ରହିଲେ ନାହିଁ ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ^{୧.୩} ଏହି ଅବସର ଏକ ବର୍ଷା ହେବାର ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ^{୧.୩} କୁହନ୍ତି; ସେହିଦିନ ରାତ୍ରିରେ (ପ୍ରବଳ) ବୃଷ୍ଟିପାତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଅତଃ ଯେତେବେଳେ ଫିଜ୍ ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୩} ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ପଡ଼ିଆଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳମଗ୍ନ ରହିଥିଲା । ହୁଜୁର^{୧.୩} ସାହାବାଙ୍କୁ ସ୍ଥିତହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ; ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ବର୍ଷା ଅବସରରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କ'ଣ କହିଛନ୍ତି ? ସାହାବା ଅଭ୍ୟାସଗତ ଭାବରେ କହିଲେ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ଓ ତାଙ୍କ ରସୁଲ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି । ହୁଜୁର^{୧.୩} ଉତ୍ତର ଦେଲେ ପରମବ୍ରହ୍ମା କହିଲେ; ମୋ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତ ଆଜିର ପାହାନ୍ତା ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ (ରକ୍ଷା କରି) ଅତିବାହିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଯେ କେହି କହିଲା ଯେ, ଆମ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପା ଓ ଦୟା ବଶତଃ ଏପରି ବୃଷ୍ଟିପାତ ହୋଇଛି ତେବେ ସେ ତ ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଲା । ଆଉ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା କି ଏହି ବୃଷ୍ଟିପାତ ଅମକ ଅମକ ତାରକାପୁଞ୍ଜର ପ୍ରଭାବରେ ହୋଇଛି । ତେବେ ସେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଚନ୍ଦ୍ର, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଲା କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅସ୍ୱୀକାରୀ ପାଲଟିଗଲା । ଏହି ଉକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯାହାକି ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ସମ୍ପଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ହୁଜୁର^{୧.୩} ସାହାବାଙ୍କୁ (ଏଥି ମାଧ୍ୟମରେ) ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଯେ, ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସାଧନର କ୍ରମିକତା ଅନ୍ତର୍ଗତ

ଏହି ଜଗତର କାରଖାନାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ସାଧନ ନିଯୁକ୍ତ (ଉପଲକ୍ଷ) ରହିଛି । ବର୍ଷା ହେବା ପରି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆକାଶିୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଭାବର ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଏହିକି ଯେ, ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମାଧ୍ୟମ ବ୍ୟତିରେକେ ମନୁଷ୍ୟର (ସିମାତ) ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ସେହି ପରମ ପ୍ରତାପୀ ସଭାଙ୍କ ଠାରୁ ଅତ୍ତର୍ଜାନ (ଅଭୁଲ) ନରହୁ ଯେ ଏହି ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା । ଯାହା ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ମାତ୍ର ଏକ ନିର୍ଜୀବ କିଟ ଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ କିଛି ନୁହେଁ ।

ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଝୁର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ହୁଦେବିୟା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆହୁରି କିଛି ଘଟଣାବଳୀ ବାକି ରହିଛି, ଯାହାକି ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ ଆସନ୍ତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ଏବେ ମୁଁ କେତେକ ମୃତକଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନମାଜ ଜନାୟାଃ ଗାଏବ ମଧ୍ୟ ପାଠ କରାଇବି ।

ପ୍ରଥମ ହେଲେ ଶ୍ରୀମାନ ଶହରୟାର ରକିନ୍ ଶହିଦ୍ ପିତା ମୁହମ୍ମଦ ଅବୁଲ୍ଲାଃ ଓହ୍ଲାଇ ସାହେବ ଯେ କି ବଙ୍ଗଳାଦେଶ ନିବାସୀ ଥିଲେ । ଚଳିତ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୫ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରଶାସନ ନିଜ ଶାସନ କ୍ଷମତା ହରାଇବା ପରେ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଅରାଜକତା ଓ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜି ଥିଲା । ତାହାରି ଆଳରେ ଅହେମଦି ବିରୋଧୀମାନେ ସେଠାକାର ଅହେମଦନଗର ଜମାଅତ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ଘର ଭସ୍ମିଭୂତ କରିବା ପରେ ଜାମିୟା ଓ ଜଲ୍‌ସା ସ୍ତଳୀ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଆସିଥିଲେ । ଯଦିତ ସେମାନେ ଜାମିୟା ଅହେମଦିୟାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରି ନଥିଲେ ତଥାପି ଜଲ୍‌ସା ସ୍ତଳୀର ପଶ୍ଚାତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଡିଉଟିରେ ମୁତୟନ ଥିବା ଖୁଦାମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତର୍କିତ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଦେଇଥିଲେ । ସେତିକି ବେଳେ ପ୍ରିୟ ଶହରୟାର ମସ୍ତକ ଭୀଷଣ ରୂପେ ଆଘାତ ହୋଇଥିଲା । ତିନିମାସର ଉପଚାର ସତ୍ତ୍ୱେ ଶେଷରେ ଚଳିତ ନଭେମ୍ବର ମାସ ୮ତାରିଖ ଦିନ ମାତ୍ର ୧୨ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ଇନ୍‌ମାଲିଲ୍ଲାହି ଓ ଇନ୍‌ମା ଇଲ୍ଲେହି ରାଜେଉନ୍ । ଜୈନକ ଓକଫେ ନୌ ସ୍‌ମରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ନିଜ ପଛରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦଦା ଦାଦି, ଜଣେ ଭଉଣୀ ଓ ଦୁଇଜଣ ଭାଇ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତକ ହେଲେ ଶ୍ରୀମାନ ଅବୁଲ୍ଲା ଅସଦ୍ ଓହ୍ଲାଇ ସାହେବ ଯେ କି କବାବୀର ନିବାସୀ ଥିଲେ । ମୃତକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ ଲିପିକାର ଥିଲେ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାବାନ, ସ୍ୱାଭିମାନୀ ଓ ଜମାଅତର ସଚ୍ଚୋଟ ସେବକ ଥିଲେ । ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନଝୁର^{ଅ.ବ} ମୃତକଙ୍କର କ୍ଷମା ଯାଚନା କରିବା ସହିତ ବୈକୁଣ୍ଠ ପୁରରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କଲେ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମ୍‌ଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନ୍‌ହୁ ଓନସ୍‌ତଗଫିରୁହୁ ଓନୁମିନ୍‌ ବିହି ଓନତଓକକଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫିଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜ୍‌ଲିଲ୍‌ହୁ ଫିଲା ହାଦିସ୍ତା ଲହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲ୍ଲାହା ସ୍ୱାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଇଜିଲ କୁରବା ଓସ୍‌ହା ଅନିଲ୍ ଫିହ୍‌ଶାଲ୍ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବରଇ ସଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉପକୁରୁଲ୍ଲାହା ସ୍ୱପ୍‌କୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ଉହୁ ସ୍ୱସ୍‌ତଜିର୍ ଲକୁମ୍ ଓଲପିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।



Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a
15th November 2024

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan